

[Fogh Rasmussen]

Ved lov nr. 480 af 5. november 1980 om ændring af lov om boligbyggeri er der med virkning fra 1. januar 1981 bl.a. indført en adgang til at yde offentlig støtte til opførelse og drift af indtil 700 andelsboliger. Den offentlige støtte ydes i form af rentesikring til nedbringelse af renteudgifterne i en periode samt kommunal garanti for belåningen af byggeriet. Denne kvota er senere forøget med yderligere 700.

Der har vist sig en betydelig forhåndsinteresse for nybyggeri af andelsboliger dels af beskæftigelsesmæssige årsager, dels fordi andelsboligen repræsenterer et attraktivt alternativ til såvel den traditionelle ejerbolig som den traditionelle lejerbolig.

Imidlertid løber private bygherrer en stor risiko ved opførelse af andelsboliger. Det skyldes, dels at rentesikringen først udbetales ved lejlighedernes overtagelse af andelshavere, dels at forud erlagte andelsindskud først frigives og udbetales til bygherren, når mindst 75 pct. af lejlighederne er taget i brug af andelshavere.

Såfremt andelsboligforeningen må opløses som følge af manglende tilslutning, er de hidtidige andelshavere desuden berettiget til at blive boende i deres lejligheder som lejere.

Disse regler påfører bygherren en så stor økonomisk risiko, at mange – især håndværkere og andre private bygherrer – må frygtes at afholde sig fra at igangsætte andelsboligbyggeri. Herved forfejder den nye lov sit beskæftigelsesmæssige sigte.

Besvarelse (14/8 81):

Boligministeren (Erling Olsen):

Efter de gældende regler ydes rentesikring til nybyggede andelsboliger fra tidspunktet for den enkelte andelshavers ibrugtagelse af boligen. Reglen må ses i forbindelse med, at rentesikringen ydes af hensyn til andelshavere og ikke for at begrænse bygherrens risiko. I bemærkningerne til lovbestemmelsen er det anført, at bygherren må forudsættes – for at begrænse sin risiko – på forhånd at sikre sig, at boligerne eller en passende del deraf kan afsættes efter formålet.

Lovens bestemmelser om sikring af andelshavernes forudbetalte andelsindskud og adgangen til at blive boende som lejere, hvis overtagelsen på andelsbasis må opgives, er resultatet – under behandling i folketinget –

af en afvejning af, om det er bygherren eller andelshaverne (beboerne), der skal bære den væsentligste risiko, og hensynet til beboerne har her måttet veje tungt.

Den hidtidige interesse i bygherrekræde for ordningen tyder ikke på, at risikoen ved brug af ordningen skulle hindre byggeriet. Kvotaen, som i loven er angivet til 700 boliger, er pr. 10. august opbrugt i form af forhåndstilsagn fra boligstyrelsen om ydelse af rentesikring.

Om byggerierne rent faktisk vil blive igangsat, kan selvsagt endnu ikke konstateres, men der har allerede nu vist sig interesse for reservation i forhold til den kvotaudvidelse i 1982 med yderligere 700 boliger, som er aftalt mellem forligspartierne.

Der er på denne baggrund ikke grundlag for at ændre reglerne.

Spm. nr. 1350

Til *justitsministeren (7/8 81)* af:

Ernst Schmidt (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre lovgivningen, således at der på motortrafikveje kan køres med større hastighed end på ganske almindelige veje?«

Begrundelse

Flere og flere tilslutter sig ønsket om højere hastighedsgrænse på motortrafikveje, bl.a. politikommissær og udvalgsformand i Ribe amt, E. Bech Nygaard, der i Vestkysten den 5. august 1981 udtaler, at det er legalt tyveri at notere en bilist for at køre 92 km/t på en motortrafikvej.

Også set ud fra, at motortrafikveje er konstrueret til marchhastigheder på 120–140 km/t, synes det urimeligt med sådanne samfundsinvesteringer uden at få dem udnyttet.

Besvarelse (13/8 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

I bemærkninger til justitsministeriets lovforslag om ændring af færdselsloven (Generelle hastighedsbegrænsninger på veje uden for tættere bebygget område samt motorveje) – fremsat 28. november 1980 – er det oplyst, at justitsministeriet vil tage spørgsmålet om eventuel ændring af den generelle hastighedsbegrænsning på motortrafikveje op til